

ΠΑΣΧΑΛΙΟ ΜΗΝΥΜΑ
ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ
ΦΛΩΡΙΝΗΣ ΠΡΕΣΠΩΝ ΚΑΙ ΕΟΡΔΑΙΑΣ
Κ. ΘΕΟΚΛΗΤΟΥ

Μέσα στήν ἱστορία τοῦ κόσμου μία ἀλήθεια παραμένει ἀμετάβλητη καί αἰώνια. Εἶναι ἡ ἀλήθεια τῆς ἀναστάσεως ἐκ νεκρῶν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Τήν ἀλήθεια αὐτή βιώνει μέ τήν Χάρη τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ ἐδῶ καί δύο χιλιετίες.

Στήν ἀλήθεια αὐτή στηρίχθηκε τό δογματικό οἰκοδόμημα τῆς Ἐκκλησίας.

Ἡ ἀλήθεια αὐτή γέννησε τήν ἁγία στρατιά τῶν μεγάλων Πατέρων, τῶν γενναίων μαρτύρων, τῶν ἀγωνιστῶν ὁμολογητῶν, τῶν ἀσκητῶν ὁσίων.

Ἡ Ἀλήθεια αὐτή «τήν οἰκουμένην ἐστήριξεν» καί στηρίζει. Ἡ Ἐκκλησία ἐμφορουμένη τήν Ἀλήθεια τοῦ Προσώπου τοῦ Χριστοῦ καί βιώνοντας αὐτήν τήν Ἀλήθεια πορεύεται μέσα στόν χρόνο καί στίς κοινωνίες τῶν ἀνθρώπων προσφέροντας ὡς βρῶσι καί πόσι τόν ἀποκεκαλυμμένο Θεό, τόν Ἰησοῦ Χριστό, χωρίς φανατισμούς, ὑπολογισμούς, θρησκευτικές ἀκρότητες καί

προπαγάνδες. Έχουσα πλήρη συνείδηση τῆς θεανθρώπινης ὑποστάσεώς της δέν ἐπιβάλλει βιαίως τήν Ἀλήθεια τοῦ Χριστοῦ.

Ἡ Ἐκκλησία σίγουρα «πάντας ἀνθρώπους θέλει σωθῆναι καί εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν» (Α΄ Τιμ. 2,4), ἀλλά γνωρίζει ἄριστα ὅτι ἡ σωτηρία ἐμπεριέχει τήν ἐλευθερία στήν ἐπιλογή καί ὄχι τήν βία.

Παράλληλα αὐτή ἡ συνείδηση τῆς ὑποστάσεώς της τῆς δίνει τήν χάρη καί τήν ἄνεση νά μήν φοβᾶται τίς χαλκευμένες θεωρίες πού προσπαθοῦν νά ἀνατρέψουν τό Εὐαγγέλιό της.

Γι' αὐτό θεωρεῖ φληναφήματα ὅλες τίς θεωρίες πού κατά καιρούς, καί ἰδιαίτέρως τήν περίοδο τοῦ Πάσχα, κατασκευάζονται ἀποσκοπώντας νά «χτυπήσουν» τό πρόσωπο τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. **Ἡ Ἀλήθεια δέν φοβᾶται τίποτα καί κανέναν, γιατί ἀπλούστατα εἶναι Ἀλήθεια. Καί ἡ Ἐκκλησία δέν φοβᾶται τίποτα καί κανέναν, γιατί κεφαλή της εἶναι ὁ Ἰησοῦς Χριστός.** Ἀπλῶς θλίβεται καί πονᾶ γιατί εἶναι σκληρό καί καταστρεπτικό παιδιά της νά λακτίζουν πρὸς κέντρα (βλ. Πράξ. 26,14) νά κλωτσοῦν πάνω σέ καρφιά.

Στό πέρασμα τῶν αἰῶνων, τήν ἀλήθεια τοῦ Προσώπου τοῦ Χριστοῦ καί τῆς Ἀναστάσεώς Του, προσπάθησαν πολλοί νά διαβάλουν. Πίστεψαν ὅτι διαβάλλοντας τό γεγονός τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ θά γκρέμιζαν τό Πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ. Πόσο ὅμως ἀπατήθηκαν. Αὐτοί μέν συνετριβήσαν «ὡς σκεύη κεραμέως» (Ψαλμ. 2,9) ὁ Χριστός ὅμως μένει εἰς τούς αἰῶνας.

Καί μαζί μέ τόν Χριστό παραμένουν αἰωνίως καί τά μέλη τοῦ σώματός Του, οἱ πιστοί, οἱ ὁποῖοι γεύθηκαν τόν Χριστό στό Μυστήριον τῆς Θείας Κοινωνίας καί ἐγλυκάνθη ἡ καρδιά τους, «ὅτι χρηστός ὁ Κύριος» (Ψαλμ. 33,9).

Οἱ πιστοί, οἱ ὁποῖοι ἀγωνιζόμενοι μέ συνέπεια καί μετάνοια στόν παρόντα βίο νά σηκώσουν τόν χρηστό ζυγό τοῦ Κυρίου καί ἀκολουθώντας τήν στενή καί τεθλιμμένη σταυρική ὁδὸ προγεύθηκαν καί ἀπό αὐτόν τόν βίο τήν χαρὰ τῆς Ἀναστάσεως. Καί τήν χαρὰ αὐτή «οὐδεὶς αἶρει» (Ἰωάν. 16,20).

Ὁ μακαριστός Μητροπολίτης καί Γέροντάς μας ἀείμνηστος Ἀγγουστῖνος σέ μιά ἀπό τίς πολλές συγκλονιστικές ὁμιλίες του κατέληξε λέγοντας: «καί ἕνας νά μείνεις, καί ἕνας νά μείνεις,

ἐσὺ νά ὁμολογεῖς Ἰησοῦν Χριστόν καί τοῦτον ἐσταυρωμένον».

Αὐτό τό φρόνημα νά ἔχουμε ὅλοι μας. Αὐτό τό φρόνημα πού ὅμως θά εἶναι γέννημα τῆς βαθειᾶς πίστεως μας ὅτι «Ἰησοῦς Χριστός χθές καί σήμερον ὁ Αὐτός καί εἰς τούς αἰῶνας» (Ἐβρ. 13,8).

Τῆς ἀληθινῆς ἐμπειρίας μας ὅτι «δέν εἶναι δυνατή μέ κανένα ἄλλο ἢ σωτηρία, οὔτε ὑπάρχει ἄλλο ὄνομα κάτω ἀπό τόν οὐρανό δοσμένο στούς ἀνθρώπους, μέ τό ὅποιο εἶναι δυνατόν νά σωθοῦμε» (Πράξ. 4,12) ἀπό τόν σταυρωθέντα, ταφέντα καί ἀναστάντα Ἰησοῦ Χριστό. Τῆς ἐμπειρίας ὄχι τῆς λογικῆς ἀλλά τῆς καρδιᾶς.

Αὐτήν τή σωτήρια ἐμπειρία εὐχομαι ὅλοι μας νά βιώσουμε, ἡμέρα τῆς Ἀναστάσεως, ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ. Καί ἀφοῦ συγχωρήσουμε πάντα τῇ Ἀναστάσει ἅς ἀναφωνήσουμε: «Χριστός Ἀνέστη ἐκ νεκρῶν θανάτῳ θάνατον πατήσας καί τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι ζωήν χαρισάμενος».

Μετά πολλῶν πατρικῶν ἐορτίων εὐχῶν

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

for the salvation of all

† Ὁ Φλωρίνης, Πρεσπῶν & Ἑορδαίας

ΘΕΟΚΛΗΤΟΣ